



sucketten!

Nummer 2, 2008

**Ut i vida
världen!**



Häng med!

Av Marina Håkansson



Sucketten ges ut av riksförbundet Sveriges Unga Katoliker (SUK). Tidskriften utkommer med fyra nummer/år och skickas gratis till alla förbundets medlemmar under 13 år.

Suckettens innehåll produceras av en grupp engagerade barn och vuxna. Den skall inte ses som officiell trycksak för den Katolska Kyrkan.

Kontakt: sucketten@suk.se
Hemsida: www.suk.se
Redaktör och layout:
Kristoffer Mauritzson
Telefon: 08 – 642 38 19

Redaktionsgrupp: Anna Agetorp, Joanna Agetorp, Gabriella Altunkaynak, Rebecca Celik, Fredrik Johansson, MÅria Sarkis, Agnes Wetterberg, Lisa Wetterberg, Veronika Zadera

Ansvarig utgivare:
Rebecca Offermans

Sveriges Unga Katoliker
Box 4007
102 61 Stockholm
Telefon: 08 – 641 78 15
Fax: 08 – 556 017 74
Besöksadress:
Skånegatan 65, Stockholm
Tryck: Exakta, Hässleholm
ISSN 1653-4549

I detta nummer

- 4 – 5 Fakta om världen
- 6 – 7 Yrke: Missionär
- 8 – 10 På äventyr i Afrika
- 11 Pyssel
- 12 Tipsrunda
- 13 – 14 Helgonkort
- 15 – 16 Fråga Prästen
- 17 Vems är flaggan?
- 18 Ordflätan
- 19 Vinnare
- 20 – 21 Hemma hos djuren
- 22 Annonser
- 23 Recept

Hej! Jag heter Kristoffer och är redaktör för Sucketten. Detta nummer handlar om att världen rymmer så många spännande saker. Jag hoppas att många nappar på annonsen längst bak i tidningen!



Kristoffer



Anna



Gabriella



Maria



Joanna



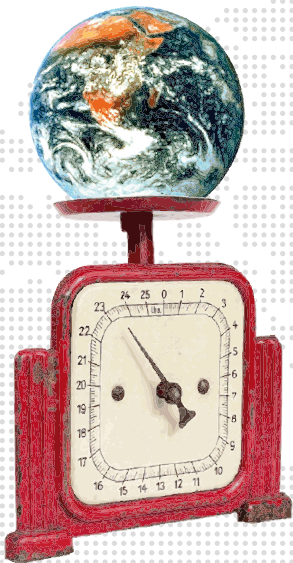
Peppe



Veronika



Agnes & Lisa



Hur mycket väger jorden?

Det är ju omöjligt att väga jordklotet. Men någon har räknat ut att vår planet väger ungefär 5 940 000 000 000 000 000 kilo.

Som om inte det vore nog susar Jorden fram runt solen med en hastighet av 107 320 (etthundrasjutusen trehundra tjugo) kilometer i timmen! Inte konstigt om man känner sig lite snurrig ibland.

Hur många länder finns det?

Om du vill ut och resa finns det ungefär 192 länder att välja mellan, förutom Sverige.

Vatikanstaten är det land som har minst befolkning – bara 920 personer. Påven är en av dem. Kina har flest invånare: ungefär 1 306 313 800 (en miljard trehundra sex miljoner trehundra trettontusen åttahundra). Vet du hur många det bor i Sverige?



Hur högt kan man komma på jorden?

Jordens högsta berg är Mount Everest. Det är 8 850 meter högt – nästan nio kilometer! Berget ligger på gränsen mellan Nepal och Tibet, och bestogs första gången 1953 av Sir Edmund Hillary och Tenzing Norgay.

Sveriges högsta berg är Kebnekaise. Det är 1 750 meter högt. Kanske övade Mikael Reuterswärd där, innan han blev den förste svensken på Mount Everests topp 1990?



▼ Välkommen till vår by! ▼

Om världen vore en by med 100 invånare, då skulle där bo:

61 asiater

5 sydamerikaner

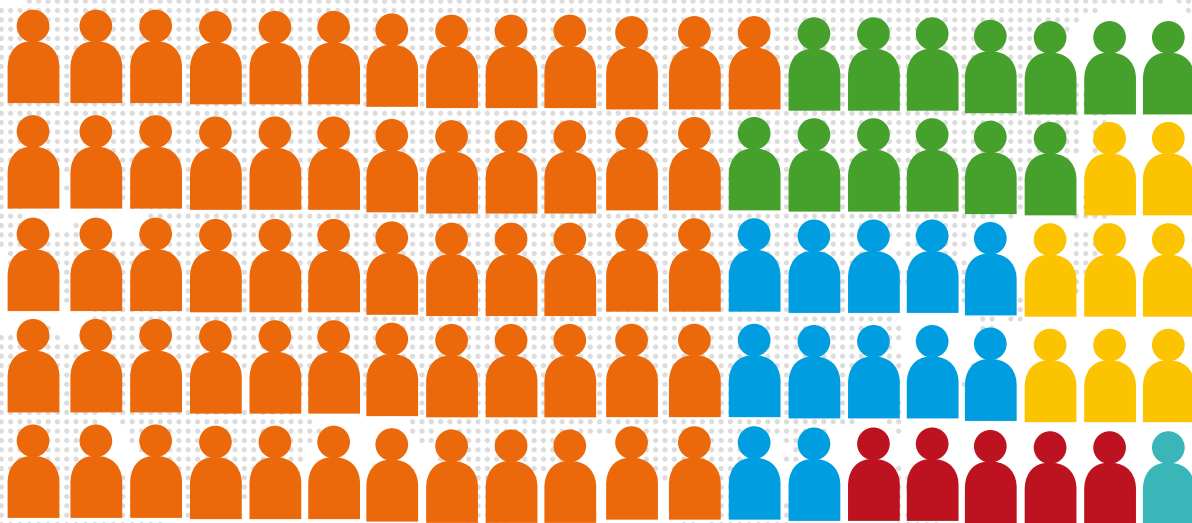
13 afrikaner

8 från USA & Kanada

12 européer

1 från Australien/Nya Zeeland

Räkna och kolla vilka världsdelar de olika färgerna visar!



Men hur står det till med rättvisan i den lilla byn?

53 bybor kämpar för att överleva på mindre än 12 kronor (2 dollar) om dagen.

24 har ingen elektricitet

14 bybor kan inte läsa, fast de är vuxna.

18 har inte tillgång till rent vatten att dricka

13 bybor är ständigt hungriga eller lider av undernäring

Bara 25 bybor har en kyl med mat, en garderob med kläder, tak över huvudet och en säng att sova i. Är du en av dem?

Källa: www.miniature-earth.com

yrke: missionär



Namn: Benoy Jose

Ålder: 33

Från: Byn Josgiri, i delstaten Kerala, södra Indien

Familj: Mamma och pappa, som driver en bondgård med djur och odlingar (de odlar kryddor, kaffe, kokos och annat). En syster som är karmelitnunna och en bror som arbetar med datorprogram.

Favorithelgon: Den helige aposteln Thomas (en av Jesus lärjungar, som spred Evangeliet i Indien).

Hej Fader Benoy, vad innebär det att vara missionär?

Som missionär skall man ge vidare den kristna tron till människor som inte känner Jesus. Man skall förklara vad Gud har sagt och gjort, och man skall ge vidare den kärlek som man själv tagit emot från Honom.

Hur var det att växa upp i Indien?

När jag växte upp bodde hela familjen hos farfar. Vi flyttade inte ut förrän pappas yngre bror hade gift sig – så fungerar det i Indien. Farfar tog tron på allvar, och vi gick med honom till mässan tidigt varje morgon. Jag brydde mig inte så mycket om mässan, men jag tyckte om att fika med farfar efteråt.

Jag gick i en skola som drevs av kyrkan. Efter skolan gick jag hem, åt lite och lekte med mina kompisar. Vi spelade cricket, pratade och lekte i naturen. Det tror jag att alla

barn behöver. På kvällarna fick jag ofta hjälpa till att vakta korna som gick på bete. Det var inte så jobbigt, vi kunde fortsätta leka och se till korna då och då.

På helgerna var det alltid massor med aktiviteter i kyrkan. Vi barn sportade, hjälpte till att städa, åt tillsammans med prästen och hade det väldigt fint tillsammans. Ibland var jag där så länge att pappa blev orolig och ringde: "Var är mitt barn?"

Hur kom det sig att du blev präst och missionär?

Min ena farbror är präst och jag tyckte mycket om honom som barn. Indiska präster har långa vita dräkter, och jag brukade räkna knapparna på farbrors dräkt. Då sa de till mig: "Du kanske också skall bli präst?" Men jag funderade inte så mycket på det.

Men så blev det dags att välja väg i livet. I Indien väljer man redan i femtonårsåldern

vilket yrke man vill utbilda sig till. Jag hade fått väldigt bra undervisning om sakramenten och eukaristin (nattvarden) i söndagsskolan, så jag tänkte: "Som präst kan jag hjälpa andra människor genom att fira nattvarden, så att de kan ta emot Jesus och allt han gjort!"

Jag pratade med präster som jag kände, och någon tipsade mig om ett sällskap av präster som heter "Sankt Tomas Missionärssällskap". Jag började på deras prästskola när jag var femton, tillsammans med 48 andra killar. Utbildningen var tolv år lång, och vi var bara åtta som vigdes till präster, år 2002.

Hur hamnade du i Sverige?

Biskop Anders var på besök i Indien för några år sedan. Han

bjöd sedan hit fyra präster, och jag är en av dem. Jag kom till Sverige i slutet av 2005 – först till Umeå, sedan till Järfälla norr om Stockholm där jag är nu. Förutom prästsysslorna studerar jag också, och lär mig hur man gör TV, radio, tidningar och sånt.

Vad är det bästa med att vara missionär?

Det är glädjen att få jobba för Jesus. När man förkunnar Guds Ord för människor som inte känner honom, så att de kan komma tillbaka till Gud – då känner man en väldigt stark glädje i hjärtat. Det är som att få en jättestor lön för sitt arbete. Som missionär kan man också få möta och lära känna människor från andra kulturer. Det är väldigt roligt.

Vad är det svåraste med att vara missionär?

Det är att anpassa sig till en ny kultur och lära sig ett nytt språk. När jag klev av flygplanet i Umeå var det som att kliva in i Narnia. Det var en helt annan värld än den jag lämnat i det varma Indien. Och det var snö överallt.

Det är jobbigt att inte kunna dela med sig av det man har på hjärtat, för att man inte kan språket. Sedan saknar jag mitt hemland och min familj väldigt mycket. I indien blir präster inbjudna av folk på gatan: "kom, kom och ät med oss, bed med oss" – även av folk som inte är kristna! Sådana saker saknar jag mycket.

Text: Kristoffer M

Dessa bilder är från Kerala, där fader Benoy kommer ifrån. De är tagna av Maria Teresia Tapia (förutom bilden på Benoy) från Umeå, som besökte Kerala förra året.



På äventyr i Afrika

Det var en söndag i början av november för drygt ett år sedan som vi påbörjade vårt äventyr. Vi var båda nervösa inför resan eftersom ingen av oss hade varit i Afrika tidigare, men också nyfikna på vad som skulle vänta oss därborta. Flyget gick från Stockholm och vi skulle ända ner till staden Blantyre som ligger i landet Malawi i södra Afrika. Fågelvägen är det ungefär 8500 kilometer. Det är som att åka mellan Stockholm och Göteborg 20 gånger!



När vi kom fram slogs vi av en väldig värme. Det blev genast för varmt med alla de lager av kläder vi hade tagit på oss i Sverige. Där hade ju vintern börjat smyga sig allt närmare. Men här var det alltså varmt och vi kunde på flera ställen se träd med olika exotiska frukter, bland annat mango, papaya och jättegod mini-bananer.

Under en av de första dagarna på resan besökte vi en församling och vi lärde känna prästen som arbetade där. Han visade oss skolan som fanns på församlingens område och den aula de höll på att bygga. De hade avbrutit byggandet eftersom pengarna tagit slut. När de väl fått in mer pengar skulle de lägga färdigt taket, men det skulle antagligen dröja några månader.

Morgonen därpå kom vi och hälsade på igen och fick se när ett par pojkklasser hade uppställning. Varje morgon i samband med uppställningen på skolgården sjöng skolbarnen en sång. Samtidigt som de sjöng gick barnen i samlad skara mot sina klassrum.



Bild & text: Anna Roginski
och Kim Gonzales



De flesta barnen i Malawi, både pojkar och flickor, går i skolan, men det finns också de som inte gör det. Tyvärr finns det många föräldralösa barn. En dag mötte vi den här flickan. Hon var kanske 10 år gammal och tog hand om sina två småsyskon. Vi vet inte om hennes föräldrar var i livet eller inte, för vi kunde inte fråga på hennes språk.



Du har kanske hört ordet safari någon gång? Det betyder resa eller expedition på det afrikanska språket swahili. I flera länder i Afrika kan man åka på safari för att se olika djur i den natur där de normalt lever. Det finns flera sätt man kan ta sig genom de områden där djuren finns och oftast har man med sig en guide som hjälper en att hitta dem.

Vi tog oss bland annat fram med jeep, båt och sittandes på hästrygg när vi skulle se djuren. En sak man måste tänka på är att inte gå ut och gå själv på dessa ställen, för uppäten av en krokodil eller ett lejon vill man ju inte bli!



Vi fick se många olika djur under vår resa, men vi kommer framförallt ihåg en liten elefantunge som bara var några dagar gammal och som var ute på promenad med sitt äldre syskon och sin mamma. Mamman ville skydda sina små ungar och gick mot bilen vi satt i för att skrämman iväg oss. Hon ville inte att vi skulle komma för nära och göra ungarna illa.



Vi fick uppleva mycket under vår resa i Afrika. Något som vi minns är att vi mötte många människor som arbetade hårt, men ändå inte fick så mycket pengar för sitt arbete. Trots det verkade de ofta glada och erbjöd oss många gånger sin hjälp. Vi kan nog alla lära oss något av detta; att vara tacksamma för det vi har, även om det inte är precis allt det vi önskat få och att lära oss att ibland ge en del av vår tid för att hjälpa andra.



MARIA ÄR VAR HERREN
DIG MED HÄLSAD NÅD AV FULL
KVINNOR BLAND DU ÄR VÄLSIGNAD
JESUS ÄR VÄLSIGNAD DIN LIVSFRUKT OCH
GUDS HELIGA MODER MARIA
AMEN FÖR SYNDARE BED I DÖDSSTUND
NU VÅR OCH OSS

Färglägg Maria, och skriv bönen i rätt ordning:

Facit på
sid. 23

3 poäng

2 poäng

1 poäng

1. Vilken
person?

Jag har en kusin
som heter Elisabet

Ängeln Gabriel
kom till mig.

Min man arbetade
som snickare

2. Vilken
stad?

Stad i Galileen

Här växte Jesus upp

Stadens namn
börjar på N

3. Vilket
yrke?

Jesus första
lärjungarn var
sådana

Ett sätt att
skaffa mat

I yrket behövs en
båt och nät

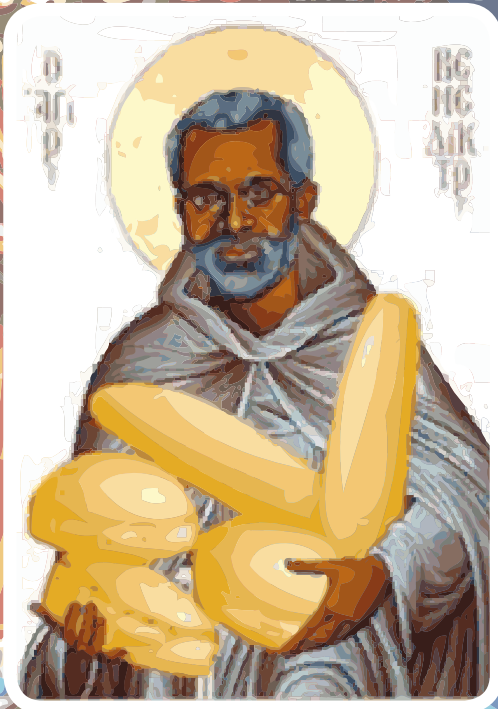
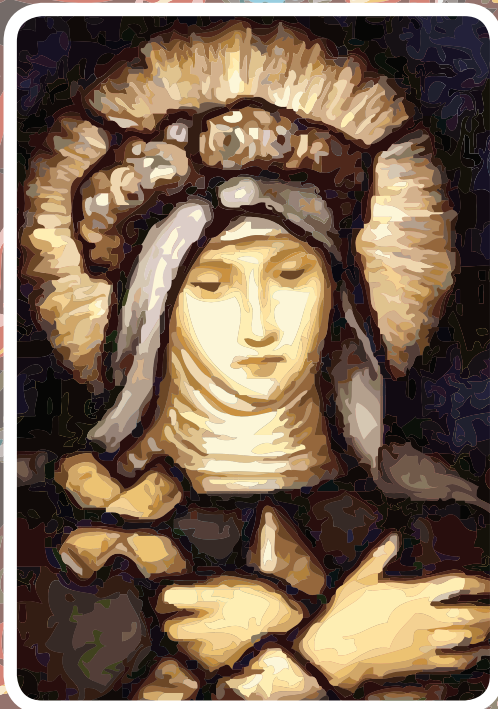
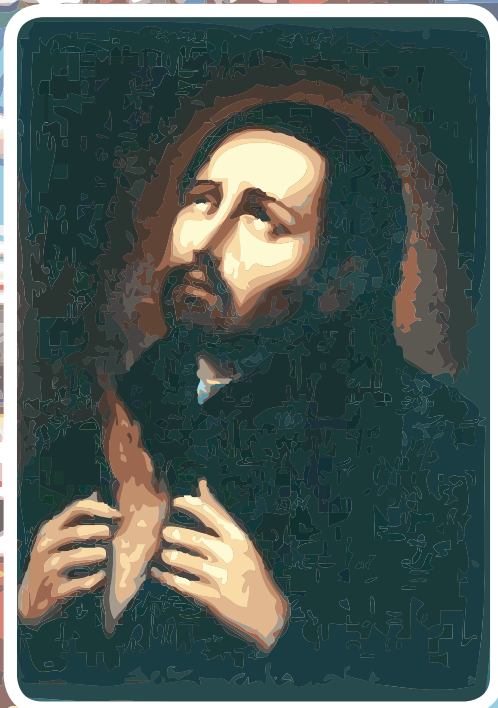
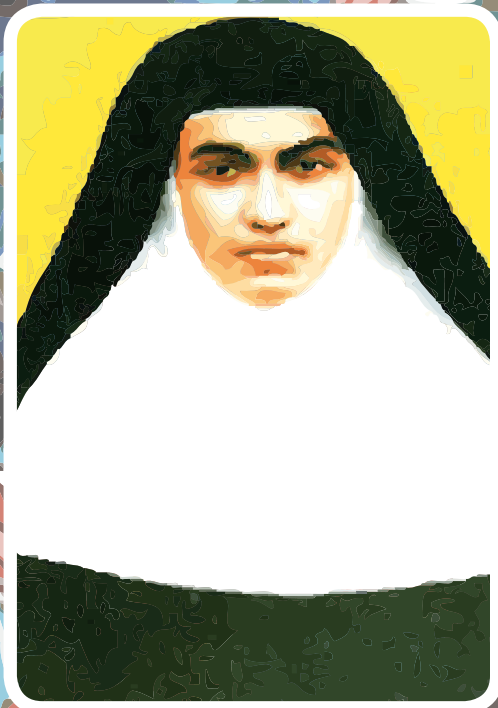
TipSrunnda

De rätta svaren hittar du
i Lukasevangeliets första kapitel!

I X 2

1. Vad hade Sakarias för yrke?	Präst	Fiskare	Läkare
2. I vilket landskap låg Nasaret?	Judeen	Toscana	Galileen
3. Var var Herodes kung?	Judeen	Rom	Efesos
4. Vem uppenbarade sig för Maria?	Josef	Gabriel	Johannes
5. Vem var Johannes Döparens mamma?	Maria	Anna	Elisabeth
6. Vad blev Maria när hon fick se ängeln?	Glad	Nyfiken	Förskräckt
7. Vad sa ängeln att Maria var?	Lycklig	Högt benådad	Utvald
8. Vilken känd person i Bibeln var Josef släkt med?	David	Samuel	Jesaja
9. Vad kallade Elisabet Maria?	Min väninna	Min Herres moder	Min släkting
10. Vad kallade Maria sig själv efter att ängeln visat sig för henne?	Jesus mamma	Herrens tjänarinna	Elisabets väninna

Av: Gabriella Altunkaynak



Francisco Xavier

Firas 3 december

Den helige Francisco var en riktig missionär. Han kom från Spanien och reste runt i tio år i Asien på 1500-talet för att sprida Evangeliet, bland annat i Japan och Indonesien. Han levde bland de fattiga och delade deras hårda liv. Hans arbete fyllde honom med glädje, och han drömde om att komma till Kina, men dog på vägen dit.

Helige Francisco – bed för oss, att vi också får upptäcka glädjen i att dela med oss av Jesu liv till alla som behöver honom.

Alphonsa av Kerala

Syster Alphonsa är den första kvinnan från Indien som helgonförklaras av kyrkan (det sker i oktober 2008). Hon var nunna och lärarinna, och led av handikapp efter en olycka i barndomen. Hon var känd för sin vänlighet och omtanke. Efter hennes död har många människor blivit hjälpta på hennes förbön.

Heliga Alphonsa – bed för oss, att vi kan visa vänlighet och omtanke även när vi själva har det svårt.

Benedikt Afrikanen

Firas 3 april

Benedikts föräldrar kom som slavar från Etiopien till Italien på 1500-talet. Han släpptes fri när han var 18, och blev franciskanmunk. Han var mycket ödmjuk och vänlig, och blev känd för sin vägledning och bön. Efter att ha varit ledare på klostret blev han glad över att få jobba i köket igen.

Helige Benedikt – bed för oss, att vi inte söker den högsta platsen, utan lär oss ödmjukhet som Jesus.

Rosa av Lima

Firas 23 augusti

Den heliga Rosa levde i Perus huvudstad Lima i slutet av 1500-talet. Hennes föräldrar och vänner förstod inte hennes brinnande kärlek till Gud. Hon vägrade gifta sig och ville bli nunna, men föräldrarna förbjöd henne. Då valde hon att leva med Gud hemma, i bön och botgöring. Mot slutet av sitt liv tog hon hand om hemlösa barn, sjuka och gamlingar. Hela Lima sörjde vid hennes död.

Heliga Rosa – bed för oss, att vi vågar älska Gud mer än allting annat, även när det är jobbigt.

FRÅGA PRÄSTEN!

Frågestund med Suckettens egen Pater Klaus



"Det finns så många olika religioner i världen. Vad är det för speciellt med kristendomen? Kristna är ju inte alltid bättre än andra människor. Är det inte taskigt att säga att de med annan religion har fel?"

(Denna fråga kommer från Sucketten, eftersom inga frågor skickats in)

Detta är en viktig fråga för oss kristna. Här försöker jag ge ett svar:

Vissa saker kan man välja. Till exempel olika sorters glass i en kiosk. Andra kan man inte välja. Eller kan man till exempel välja sin mamma bland flera kvinnor – kanske den roligaste, den snyggaste? Nej, bara en av alla kvinnor är min mamma. I tveksamma fall kan en läkare bevisa det med en DNA-analys.

Så är religionerna inte heller ett smörgåsbord där man kan plocka ut den tro som passar en för tillfället. Det finns bara en religion som är riktig. Det är den religion som Gud har gett oss genom Jesus Kristus.

Det måste vi kunna bevisa, precis som buddhister, muslimer och andra troende

måste försöka bevisa att deras religion är den rätta. Men jag är övertygad om att vi kristna har de bästa argumenten:

Jesu liv, hans ord, hans under, hans död och uppståndelse, visar oss vem Gud är, och hurdan han är. I Jesus möter vi Gud ansikte mot ansikte.

Gud delar med oss det som är svårast – lidanden och död. Vi tror på Gud som är kärleken, den kärlek som visade sig vara starkare än döden genom Kristi uppståndelse. Denna tro påverkar hur vi uppfattar människorna. Vi förstår att varje människa har ett oändligt värde som man inte får kränka.

Kärlekens religion måste förvänta sig av sina troende att de lever i fred, rättvisa och i kärlek (också mot

fiender!). Det finns – vid sidan av alla "kristna" syndare – en oräknelig skara av heliga människor som har förverkligat kärleksbudet. Ja, det finns massor av fler argument!

Därför är vi övertygade om att kristendomen är den rätta religionen och är glada och tacksamma för vår tro. Men vi bör också känna glädje över allt värdefullt som finns i andra religioner. Och det är mycket!

När man lär känna judendomen, islam, hinduismen och andra religioner kan man bli imponerad: så många vackra bönetexter och gudstjänstformer, höga etiska ideal, djupa insikter och stort moraliskt ansvar!

Fortsättning, nästa sida ►

Fortsättning, Fråga Prästen

Vi kristna bör bemöta allas trosövertygelse med respekt och intresse, också om de vid första blicken verkar lite främmande. Vi blir säkert berikade av dessa möten.

Framför allt kan vi möta många helt underbara människor i andra religioner. Och enligt Jesus är det viktigaste att vara en god människa. När Människosonen vid tidernas slut ska döma oss frågar han inte efter religionen. Han säger: "Det som ni har gjort eller inte gjort mot dem som behövde er hjälp, det har ni gjort eller inte gjort mot mig." (Matteusevangeliet kapitel 25) Därför ska den kristna religionen tävla med alla religioner i att göra oss alla till goda människor.

Klaus P. Dietz



Det finns inga dumma frågor!

...bara dumma svar (men inte från Pater Klaus).

Skicka alla era frågor till Sucketten – om Gud, kyrkan, mässan, rätt och fel eller något annat som ni funderar på. Så kan vi alla få svar på viktiga frågor som vi inte ställt än! Adress finns bak på tidningen.



Bön för alla på flykt

Många människor tvingas fly från sina hem, undan krig och andra svårigheter. Vissa kommer till Sverige. Vi tänker kanske inte på att Maria, Josef och Jesus också levde som flyktingar efter att Jesus föddes (Matteusevangeliet kapitel 2). Här är Suckettens bön för alla flyktingar:

Jesus, du som själv var på flykt med dina föräldrar – vi ber för alla barn och vuxna som lämnat sina hem och kommit till Sverige eller andra länder.

Låt dem finna tröst hos dig och hos din heliga Moder Maria. Låt din kyrka hjälpa dem med allt de behöver. Låt dem träffa nya vänner där de är. Vi vet att du är nära alla som har det svårt, och att du skall torka alla tårar i Himlen. Amen.

En Egyptisk ikon med den heliga familjen på flykt.

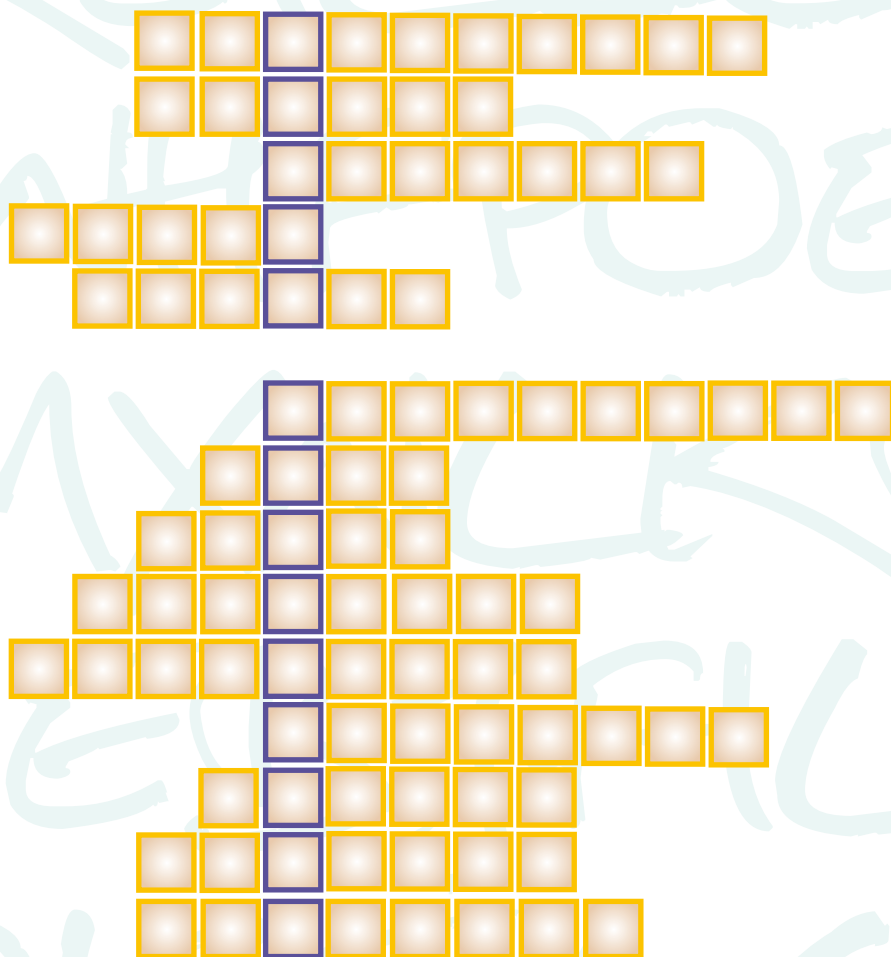


Lite övning inför OS. Tävla med kompisar eller syskon. Vilken flagga hör till vilket land? Kolla sedan om ni hittar landet på en karta. Facit på sid. 23.

Vems är Flaggan?

1. Frankrike
2. Grekland
3. Sri Lanka
4. Burundi
5. Japan

6. Libanon
7. Brasilien
8. Australien
9. Norge
10. Filippinerna



ORDFLÄTAN

Fyll i flätan, skriv ner orden från de blå rutorna och skicka till Sucketten senast 31 maj! Adress finns på tidningens baksida. Vi drar tre vinnare som får fina priser.

1. Kontinent där kängurur bor.
2. Människans bästa vän
3. Grön frukt, liknar ett "krokodilpäron"
4. Stora fiskar med vassa tänder
5. Växer i öknen
6. Djur som bär sitt hus med sig
7. Syns på himlen vid regn och oväder
8. Så heter lejonkungen
9. Kompis till kamelen, med en puckel
10. Ananas på engelska
11. Varmt och fuktigt, med många häftiga djur
12. Världens största djur
13. Snabbt djur med fläckig päls
14. Här bor Afrikas lejon

VINNARE

Rätt svar på förra ordflätan:
DEN HELIGA KROPPEN

ÅDELA ÅDABANIAN i Heby
vinner boken "Monopol" av Anna Dunér!

Henrik Jacobsson i Linköping
och **Trien Ngoc Lan** i Frölunda
vinner var sin rosenkrans!

Grattis!

Ministrantläger!

Varje år i slutet av jullovet samlas S:ta Eugenias ministranter till ett läger på Marielund. I år riktade vi oss först och främst till den yngsta ministranterna, pojkar och flickor i årskurs 4 och 5.

Under 2 dagar hade vi ett rikt program: morgon- och aftonbön, lektioner om hur den heliga mässan är uppbyggd, praktiska övningar i kapellet och frågesport.

Varje dag firade vår lägerpräst p. Christoph Hermann SJ den heliga mässan med oss och barnen turades om att ministrera. På programmet stod också lekar utomhus och inomhus som våra ministrantledare organiserade.

I år fick vi vara i "Stora Huset" på Marielund där Ann och Gunnar tog väl hand om oss tillsammans med sina medarbetare, men nästa år blir det ministrantläger igen i den nyrenoverade lägergården!

Text: Syster Elisabeth



Hemma hos djuren

Världen är full av häftiga djur att lära känna. Sucketten har hälsat på några av invånarna på Skansen-Akvariet!

Text: Kristoffer M Bild & info: Bo Jonsson, Skansenakvariet



Välkommen! Mitt namn är Ss Stefan, och jag är en svartsvansad skallerorm från USA. Varje gång jag ömsar skinn växer min skallra längst ut på stjärtpetsen. Den är jättebra att ha när jag vill visa att jag är irriterad eller rädd.

Vi äter mest små gnagare, och har ett giftigt bitt. Men om vi biter människor är det alltid i självförsvar.

Det som ser ut som två näsborrar är egentligen värmekänsliga gropar, som gör att jag märker om ett djur är nära även när det är mörkt.

Hej, jag heter Ceres och är en av lejonamarinerna här på Skansen. Vi kommer från regnskogen i Brasilien. Vi har svårt att gömma oss, eftersom vår päls är så färggrann och snygg. Därför kan vi verka lite nervösa och flyr iväg när någon kommer.

Vi lever tillsammans två och två, och vi honor är oftast dräktiga, eller så diar vi våra ungar. Fast det är hannarna som får bära de små. Det skulle bli för jobbigt annars.

Vi äter allt möjligt, men helst små insekter. Vi har bra klor som gör att vi kommer åt småkryp i håligheter och bakom trädens bark.

Vi är väldigt sällsynta, och höll nästan på att försvinna, eftersom människor jagar oss och fäller så mycket regnskog. Här på Skansenakvariet förökar vi oss i lugn och ro. När ungarna blir vuxna får de åka hem till Brasilien. Så har vi blivit många fler. Fast det är fortfarande jobbigt att regnskogen försvinner...





Wielhelm heter jag. Vi tvåtåiga sengångare bor i Amazonas djungler och lever hela livet upp och ner. Våra klor är ju perfekta för det. När vi föder ungar ploppar de rakt ner och blir hängande i navelsträngen. Sedan drar vi upp dem och bär dem på magen!

Vi har mycket låg kroppstemperatur, och vi tar det väldigt lugnt. Oftast sover eller vilar vi ungefär 22 timmar om dygnet. När vi rör oss är det heller ingen brådska. Varför stressa? Det mår ingen bra av.

När vi lever i regnskogen växer det alger i vår päls. Det är kanske inte så snyggt, men det ger bra kamouflage. Tyvärr är vår art hotad av miljöförstöring och av att regnskogen huggs ner.

Tjenare. Timon här. Jag är en surikat, precis som Lejonkungens vän. Vi är ett helt gäng som bor här på Skansen. I vanliga fall bor vi på savannen i Afrika. Vi ser till att hålla ihop och hjälpas åt – så klarar man sig bäst.

Vi gräver underjordiska gångar, men på dagarna vill vi helst stå tillsammans och sola oss. När vi går ut för att hitta mat är det alltid en som får hålla vakt, så att inga rovfåglar smyger sig på.

Vi äter insekter, spindlar, maskar och annat smått och gott. Vi har rejäla tänder och är både snabba och tuffa om någon vill bråka.

Här på Skansen får vi ordentligt med mat. Därför är vi lite tjockare än våra släktingar på savannen. Det är bra när man skall anpassa sig till klimatet i Sverige. I början var det lite svårt, men nu gillar vi till och med att leka i snön!



sucketten!

SUCKEN



Skribenter sökes!

Gillar du att skriva? Vill du vara med och göra Sveriges bästa barn- och ungdomstidningar?

Barn och gamla, präster och nunnor: anmäl ert intresse till sucketten@suk.se, eller sucken@suk.se

Du väljer själv om du vill bidra en gång, då och då eller mer regelbundet.



MANGOLASSI

Smarrigt och uppfriskande mellanmål från Indien!

Ingredienser:

5 dl naturell yoghurt

3 dl mjölk

Ca 225 gram mango

(färsk eller konserverad)

10 isbitar (eller så många man vill)



Häll upp och bjud en kompis.

– Inte alls dumt, tycker Åsa och Valida på SUK:s kansli.



Kör alltihop i en mixer, tills det blir en slät dryck.

Facit frågor: 1. Maria, 2. Nasaret, 3. Fiskare
Flaggor: 1b, 2j, 3c, 4d, 5h, 6i, 7e, 8a, 9f, 10g

Posttidning B

Avsändare:
SUK
BOX 4007
102 61 Stockholm

TECKNINGAR

Skicka teckningar, brev
och tävlingssvar till:
Sucketten, SUK
Box 4007
102 61 Stockholm

Mejl: sucketten@suk.se

Jesus välkignar maten, av Adela Adabaniat, Heby



En härlig påskkorg, av Lan Ngoc Trieu, Göteborg.

Den
HÄRLIGA
påsk
korgen



Lan Ngoc Trieu

Ett dramatiskt krucifix av Khai Minh Trieu, Göteborg



KHAI MINH
TRIEU
10 år